

II-14. І ЗОЛОТОЇ, Й ДОРОГОЇ / I ZOLOTOJI, J DOROHOJI / GOLDEN AND PRECIOUS

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

I	золотої,	й	дорогої
I	zolotoji,	j	dorohoji
And	golden,	and	dear

Мені,	щоб	знали	ви,	не	жаль
Meni,	shchob	znaly	vy,	ne	zhal'
I,	that may	know	you, [am]	not	sorry

Моєї	долі	молодої.
Mojeji	doli	molodoji.
for my	fate	youthful.

A	іноді	така	печаль
A	inodi	taka	pechal'
But	sometimes	such	a sorrow

Оступить	душу —	аж	заплачу!
Ostupyť'	dushu —	azh	zaplachu!
Consumes	[my] soul —	[I] even	cry!

A	ще	до	того,	як	побачу
A	shche	do	toho,	jak	pobachu
And	even	more	to that,	when [I]	see

Малого	хлопчика	в	селі:
Maloho	khlopchyka	v	seli:
A little	boy	in	the village:

Мов	одірвалось	од	гіллі,
Mov	odirvalos'	od	hilli,
As if	torn	off	a branch,

Одно-	однісіньке	під	тином
Odno-	odnisin'ke	pid	tynom
Alone-	completely alone	beneath	the hedge

Сидить	собі	в	старій	ряднині...
Sydyt'	sobi	v	starij	rjadnyni...
Sits	by himself	in	old	sackcloth...

Мені		здається,	що	ніколи
Meni		zdajet'sja,	shcho	nikoly
To me		[it] seems,	that	never

Воно	не	бачитиме	волі,
Vono	ne	bachytyme	voli,
He	will	see	freedom,

Святої	оленьки!	Що	так
Svjatoji	volen'ky!	Shcho	tak
Sacred	freedom!	That	so

Даремне,	марне	пролетять
Daremne,	marne	proletjat'
Vainly,	uselessly	will fly by

Його	найкращії	літа́;
Joho	najkrashchiji	lita:
His	best	years:

Що	він	не	знатиме,	де	дітись
Shcho	vin	ne	znatyme,	de	ditys'
That	he	not	will know,	what	to do with himself

На	сім	широкім,	вольнім	світі,
Na	sim	shyrokim,	vol'nim	sviti,
In	this	wide,	free	world,

І	підє	в	найми,	і	колись,
І	pide	v	najmy,	i	kolys',
And	will go	into	servitude,	and	someday,

Щоб	він	не	плакав,	не	жури́всь,
Shchob	vin	ne	plakav,	ne	zhuryvs',
That may	he	not	weep,	not	worry,

Щоб	він	денебудь	прихиливсь, —
Shchob	vin	denebud'	prykhylyvs' —
That may	he	somewhere	find refuge —

To	оддадуть	у	москалі...
To	oddadut'	u	moskali...
So	will be surrendered	into	Moscow's army...